

خزیمه بن ثابت

پار و فادل پیامبر

عبدالکریم پاک نیا

امید آنکه در پیمودن راه سعادت و
کمال، روشنگر راهمان باشد.

ابو عماره خزیمه بن ثابت
انصاری، از بنی خطمه (تیره‌ای از قبیله
اوسم و از گروه انصار) است. او که از
شجاعان قبیله خود بود، به خاطر پاکی
دل و صفاتی باطن به آیین توحیدی
اسلام گروید و در اعتقادات خویش
نسبت به ارزش‌های الهی در میان
خواص اصحاب پیامبر اکرم ﷺ
شهرتی بسزا یافت. او یگانه مردی
است که حضرت محمد ﷺ شهادت و
گواهی او را به جای دو شاهد قرار داد و

آن چنان مهر توام در دل و جان جای گرفت
که اگر سر برود از دل واژ جان نرود
گر رود از پی خوبیان دل من معدور است
درد دارد چه کند کز پی درمان نرود
یکی از شیوه‌های کار آمد برای
آشنایی با آموزه‌های مکتب حضرت
محمد ﷺ، سناختن اصحاب خاص و
یاران راستین آن گرامی است. این قلم
سعی دارد در ضمن سلسله
نوشتارهایی به این مهم پردازد. در این
مرحله، یکی از یاران صدیق و خادمان
راستین اسلامی و مروج معارف
و حیانی قرآن و اهل بیت ﷺ را به
مخاطبان گرانقدر معرفی می‌کنیم، به

می داشتند. سنتها را زنده می کردند و بعد از آنها را از بین می برdenد. دعوت به جهاد شدند و آن را پذیرفتند و به رهبر [خود] اطمینان داشتند و [صمیمانه] از او اطاعت کردند.»

مبازه با بتپرستی و محوا آثار آن، کمک در جمع آوری قرآن، حضور در مجلس خاتم بخشی علی علیه السلام، روایت حدیث غدیر، سرافرازی در آزمونهای سخت صدر اسلام، حضور مستمر در صحنه های نبرد حق و باطل (از بدر تا صفين)، پیشتری در جبهه های فرهنگی کفر و ایمان، درخشش در عرصه هنر، شعر و خطابه، ایستادگی در برابر انحراف رهبری مسلمانان، تربیت فرزندانی محدث و هنرمند و بالاخره اهدای جان در پیشگاه جانان تحت لواز امیر مؤمنان علی علیه السلام، تنها بخشی از صفحات تاریخ زرین و صفات زیبای این راد مرد الهی است.

۱. سحار الانوار، علامه محمدباقر مجلسی، مؤسسه الوفاء، بیروت، ۱۴۰۴ق، ج ۲۲، ص ۱۴۱.

۲. نهج البلاغه، خطبه ۱۸۲. همان.

او را به ذو الشهادتین ملقب نمود.^۱ امیر مؤمنان علی علیه السلام نیز با تجلیل بی نظر از خزیمه بن ثابت، حزن و اندوه خود را از فقدان این بزرگمرد این گونه ابراز می دارد:

«أَيْنَ عَمَّارٌ وَأَيْنَ ابْنُ الشَّيْهَانِ وَأَيْنَ ذُو الشَّهَادَتَيْنِ وَأَيْنَ نُظَرَاوُهُمْ مِنْ أَخْوَانِهِمُ الَّذِينَ تَفَاقَدُوا عَلَى الْمَبِيتَةِ وَأَبْرَدَ بِرُؤُوسِهِمُ إِلَى الْفَجْرَةِ؟^۲ كجاست عمار؟ و كجاست ابن شیهان؟ و كجاست ذو الشهادتین؟ و كجایند همانند آنان از برادرانشان که پیمان جانبازی بستند و سرهایشان را برای ستمگران هدیه فرستادند؟»

آنگاه امیر المؤمنین علیه السلام دست خویش را بر محاسن شریفش کشیده، در فراق این یاران مدتی طولانی اشک می ریزد و سپس عادات پسندیده و نیک آنان را بر می شمارد: «أَوْ عَلَى أَخْوَانِي الَّذِينَ تَلَوَّ الْقُرْآنَ فَأَحَكَمُوهُ وَتَدَبَّرُوهُ الْفَرْضَ فَأَقَامُوهُ أَخْيَرُ الْسُّنَّةِ وَأَمَّا تُوَلِّ الْبِدْعَةَ دُعُوا لِلنِّجَادِ فَاجْتَبَوَا وَوَثَقُوا بِالْقَائِدِ فَأَتَبَعُوهُ»^۳ دریغا! از برادرانم که قرآن را خواندند و بر اساس آن قضاویت کردند [و دستوراتش را به کار بستند]. آنان در واجبات الهی اندیشه کرده، آن را به پای

حقوق، شهادت یا بیان می‌گویند. داستانی که در ذیل می‌آید، مربوط به اثبات حقوق مالی توسط بیان می‌باشد که علمای فقه در زمینه اثبات حکم شرعی برای قاضی، از این روایت بهره می‌گیرند.

امام صادق علیه السلام در این مورد می‌فرماید: «حضرت رسول ﷺ روزی از مرد عربی اسبی خرید. کسانی که با آن حضرت میانه خوبی نداشتند، مرد فروشندۀ را وسوسه کرده، به او گفتند: اگر این اسب را در بازار بفروشی، به چندین برابر قیمت فعلی از تو می‌خرند. مرد از این سخن تحریک شده، از روی طمعکاری گفت: آیا بروم و معامله را به هم زده، اسب را پس بگیرم؟ گفتند: نه، چنین ممکن؛ ولی هنگامی که پیامبر می‌خواهد قیمت را به تو پردازد، بگو من آن را به این مبلغ نفروخته‌ام؛ بلکه به فلان قیمت به تو داده‌ام. او شخص نرم خو و صالحی است و آنچه را که ادعائی، از تو خواهد پذیرفت.

مرد اسب فروش با این قصد به نزد پیامبر آمد و منکر قیمت قبلی شد.

برای آشنایی بیشتر و بهتر با این چهره درخشنان آسمان تشیع و سیمای تابناک اسوه علم و عمل در میان یاران پیامبر اسلام ﷺ، این نوشتار را تحت چهار عنوان به خوانندگان گرامی تقدیم می‌کنیم:

۱. ویژگیهای زندگی؛
 ۲. در کلام معصومین علیهم السلام؛
 ۳. از منظر اهل نظر؛
 ۴. آثار و فرزندان.
- طمئناً شناخت این چهره‌های ارزشمند، آثار تربیتی و اخلاقی فراوانی را در پرورش نسل جوان و راهنمایی آنان به سوی ارزشهای والای انسانی و الهی به همراه خواهد داشت. ان شاء الله.

۱. ویژگیهای زندگی

الف. چرا قلب ذو الشهادتین؟

در میان عناوین فقهی اسلام، بابی تحت عنوان شهادت و گواهی دادن مطرح است. این باب مربوط به موضوع حقوق متقابل مردم در مسائل مالی و جانی و ناموسی می‌باشد. گواهی دو مرد عادل در احراق حقوق مالی دیگران را در اصطلاح فقه و

مردی است که بخاطر صفاتی باطن و اعتقادات عمیق خویش، از سوی اولین شخص عالم امکان به این لقب نام گرفت و در طول تاریخ تحت همین عنوان درخشش ویژه‌ای یافت.

ب. حضور در جبهه‌های نبرد یکی از ویژگیهایی که به شخصیت خزیمه امتیاز خاصی بخشیده است، حضور مستمر او در جبهه‌های نظامی و مبارزه‌بی امان باکفر و شرک می‌باشد. او مجاهدی است که برای احیای حق و پیروزی اسلام در حدود سی و پنج سال (از بدر تا صفين) در کنار پیامبر اسلام ﷺ و جانشین بلافصل آن حضرت، یعنی امام علی علیه السلام ثابت و استوار مبارزه کرده است. وی کفرستیزی است که هیچگاه از دشمنان خارجی و داخلی امت اسلام غفلت نورزید.

جمال الدین مزی، صاحب

۱. ر.ک: مستدرک الوسائل، محدث نوری، مؤسسه آل البيت علیهم السلام، قم، ۱۴۰۸ق، ج ۱۷، ص ۳۸۱؛ بحار الانوار، ج ۲۲، ص ۱۴۱. (گفتنی است که این داستان با اندکی تفاوت در اکثر کتابهای فرقیین موجود است).

حضرت فرمود: به خدایی که مرا به پیامبری برانگیخته، به همین مبلغ فروخته‌ای! در این میان خزیمه بن ثابت از راه رسید و از ماجرا سؤال کرد. گفتند: این مرد سخن پیامبر را قبول ندارد. خزیمه خطاب به مرد گفت: ای اعرابی! من شهادت می‌دهم که توبه همین مبلغ که پیامبر می‌گوید، این اسب را فروخته‌ای. اعرابی گفت: هنگام معامله کسی پیش مانبوداً پیامبر ﷺ به خزیمه فرمود: خزیمه! با آنکه تو در هنگام معامله حضور نداشتی، چگونه گواهی می‌دهی؟

خزیمه گفت: یا رسول الله! پدر و مادرم فدای شما باد! ما سخن شمارادر امور خیلی مهم و حیاتی مانند: خبر دادن از غیب و خداوند و وحی آسمانی تصدیق کرده، از جان و دل می‌پذیریم. چگونه در قیمت یک اسب تو را تصدق نکنیم؟!

بعد از این ماجرا، پیامبر ﷺ شهادت خزیمه را معادل شهادت دو مرد قرار داد و این چنین بود که خزیمه مفتخر به لقب ذو الشهادتین گردید.^۱ خزیمه بن ثابت انصاری تنها

جنگ خیر به وضوح نمایان است. ابن عباس می‌گوید: «در نبرد خیر بعد از آنکه لشکر اسلام به پیروزی رسید و نوبت تقسیم غنائم شد، جبرئیل بر پیامبر ﷺ نازل شده و گفت: «یا محمد ﷺ! خداوند می‌فرماید: من در این جنگ جبرئیل را به کمک علی ﷺ فرستادم تا او را یاری کند. به عزت و جلال م سوگند! علی در این جنگ به سوی کفار خیر سنگی پرتاب نکرد، مگر اینکه به همراه آن جبرئیل نیز سنگی به سوی مشرکین پرتاب نمود؛ پس یا محمد! از غنائم خیر دو سهم به علی بده: یک سهم برای خودش و سهم دیگر برای همراهی جبرئیل با او.» در این هنگام خزیمه بن ثابت به پا خاسته، اشعاری را در منقبت و توصیف دلاوریهای علی ﷺ سرود و

تهذیب الکمال، از نظریه پردازان علم رجال و یکی از دانشمندان بر جسته اهل سنت می‌نویسد: «خریمه بن ثابت، معروف به ذوالشهادتین، در جنگ بدر واحد و سایر صحنه‌های نبرد در کنار رسول خدا ﷺ بوده است. وی در روز فتح مکه در میان پرچمداران لشکر اسلام بود و علم بنی خطمه را با خود حمل می‌کرد.»^۱

به اعتقاد بیشتر مرخان، خزیمه در تمام نبردهای پیامبر در کنار آن حضرت حضور فعال داشته است، از جمله در جنگهای بدر، احد، خیر، موتہ، فتح مکه. بعد از رحلت رسول الله ﷺ نیز در کنار امام علی علیه السلام و با اصحاب جمل و متجاوزان لشکر شام مبارزه کرد.^۲ او علاوه بر اینکه سمت‌های مختلف نظامی را در این صحنه‌ها به عهده داشت، از هنر شعر و خطابه نیز بهره جسته، لشکر اسلام را با اشعار و سخنان شیوای خود تشویق می‌نمود و قوّت قلب می‌بخشید.

علامه مجلسی از جنگ خیر، گزارشی را از زبان ابن عباس نقل می‌کند که در آن نقش مؤثر خزیمه در

۱. ر.ک: تهذیب الکمال فی اسماء الرجال، ج ۸ ص ۲۲۳.

۲. وقعة الصفين، نصر بن مزاحم، کتابخانه آیة الله مرعشی، قم، ۱۴۰۳، ص ۳۶۳؛ اعیان الشیعه، ج ۲، ص ۳۱۸.

شکستند و عَلَمْ جنگ برافراشتند،
علیٰ برای دفع شر آنان از مدینه به
سوی عراق حرکت کرد. جماعتی از
انصار نیز در لشکر امیر المؤمنین علیٰ
حضور داشتند. خزیمه بن ثابت یکی
از شاخص ترین افراد این گروه بود که
داوطلبانه برای تثبیت و استقرار
حکومت علوی تلاش می کرد و برای
دفع دشمنان و مخالفین امر ولايت، سر
از پانمی شناخت. منذر بن جارود که از
نزدیک شاهد ورود امام علیٰ و
لشکریانش به بصره و رویارویی دو
لشکر بوده است، بعد از آنکه
شاخص ترین یاران امام علیٰ را توصیف
کرد، در مورد حضور خزیمه در جنگ
جمل می گوید: «آن گاه دلاور دیگری را
دیدم که در صف لشکریان علیٰ
نمایان شد. او که لباسی سفید و
عمامه‌ای زرد داشت. شمشیری به
گردن آویخته و کمانی را به شانه
انداخته بود. او در حالی که بر اسبی
أشقر سوار بود و علمی را با خود حمل
می کرد، در بین لشکریان آن حضرت

برای حاضرین قرائت کرد:
وَكَانَ عَلَيَّ أَزْمَدُ الْغَيْنِ يَبْغُى
دَوَاءَ فَلَمَّا لَمْ يُجِئْ مُدَاوِيَا
شَفَاءً رَسُولُ اللَّهِ مِنْهُ يَتَفَلَّهُ
فَبُوْرَكَ مَرْقِيَّا وَبُوْرَكَ رَاقِيَّا
وَقَالَ سَأَغْطِي الرَّأْيَةَ الْيَوْمَ صَارِهَا
كَسِيَّا مُحْبَّا لِلرَّسُولِ مَوْالِيَا
يُحِبُّ الْأَلَّةَ وَالْأَلَّةَ يُحِبُّهُ
بِهِ يَقْشِعُ اللَّهُ الْحُصُونُ الْأَوَابِيَا^۱
«آن گاه که چشم علی ناراحت بود
و درد می کرد، او دنبال دوایی
می گشت؛ ولی آن را نمی یافت.
رسول الله با آب دهانش او را شفا
داد، آفرین به شفایافته و مرحبا به
شفادهنه.»

پیامبر فرمود: امروز پرچم را به
دست دلاور مردی خواهم داد، پهلوانی
که عاشق حقیقی رسول الله است.
او حقیقتاً خدا را دوست دارد و
خداآوند هم او را دوست دارد. خداوند
به دست او دژهای محکم را
می گشاید.»

خزیمه در جنگ جمل
هنگامی که ناکشین [عهدشکن]
پیمان خویش را با امام علیٰ

پیامبر ﷺ زندگانی کرد، لحظه‌ای از امیر المؤمنین ؑ جدا نشد. وی بر اساس پیمانی که در حضور پیامبر ﷺ، به‌ویژه در واقعه غدیر با علی ؑ بسته بود، همچنان تا آخرین لحظه زندگی ثابت قدم و استوار باقی ماند و در سخت‌ترین فرازهای تاریخی و در تندبادهای فتنه، خود را نباخت و در وصایت و ولایت امام علی ؑ ذرّه‌ای تردید و شک به دلش راه نداد.

شورای نظامی

هنگامی که امام علی ؑ تصمیم گرفت برای دفع شرّ معاویه به سوی شام حرکت کند، بر جستگان مهاجر و انصار را که خزیمه بن ثابت انصاری نیز در بین آنها دیده می‌شد، در یک شورای نظامی دعوت کرد و با آنها به گفتگو و رایزنی در مورد جنگ با معاویه پرداخت. امام ؑ بعد از حمد و ثنای الهی فرمود: «شما فرهیختگان مهاجر و انصار، صاحب رأی و طرفدار حق می‌باشید. ما قصد داریم برای

برجستگی خاصی داشت. پرسیدم این مرد با این تجهیزات جنگی و اراده‌ای مصمم و فولادین، چه نام دارد؟ گفتند: او خزیمه بن ثابت انصاری، معروف به ذوالشهادتین است.»^۱

وی همچنین می‌افزاید: «آن‌گاه که بنابه عللی امام علی ؑ پرچم را از محمد حنفیه باز پس گرفت، خزیمه بن ثابت به محضر امام علی ؑ آمد و گفت: یا امیر المؤمنین! امروز در این موقعیت حساس، محمد حنفیه را سرافکننده نفرمایید و همچنان او را پرچمدار لشکر حق باقی بگذارید. حضرت علی ؑ خزیمه را دعا کرد و دوباره علم را به دست محمد حنفیه سپرد.»^۲

این قطعات حساس تاریخی در جنگ جمل، نشانگر نقش فوق العاده خزیمه در این صحنه‌های نبرد حق و باطل بوده است و حاکی از استقامت و پایداری او در جبهه حق و در کنار ولی مطلق و مولای مستقیمان علی ؑ می‌باشد.

۱. ر.ک: مسروج الذهب، علی بن حسین مسعودی، چاپ دارالاندلس، ج ۲، ص ۳۵۹.
۲. ر.ک: همان.

حضور در صفين
خزیمه در طول ۲۶ سال که بعد از

مرحبا بر جانشین خاتم پیامبران و رهبر سعادتمندان و سرور اوصیای پیامبران! علی علیه السلام پاسخ داد: بر تو باد سلام و درود خدا! حالت چطور است؟ پیرمرد نورانی گفت: «حالم خوب است. من متظر روح القدس هستم.» سپس افزود: «من کسی را از تو سنگین بلا تر نمی دانم. امتحان تو از همه سخت تر است و در مقابل، پاداش هیچ کس به اندازه تو نیست و در مقام و مرتبت، کسی به تو نخواهد رسید. ای برادرم! صبر کن و در برابر تمام نامالایمات و سختیهایی که به تو می رسد، برداری پیشه ساز، تا به ملاقات دوست بروی.» پیرمرد در حالی که به اهل شام اشاره می کرد، اضافه نمود: «اگر این رو سیاهان می دانستند که چه کیفر و عذابی در جنگ با تو به آنان خواهد رسید و چه عاقبت زشتی خواهند داشت، هر آینه دست از جنگ برداشته، در مقابل تو مقاومت نمی کردند.» سپس به اهل عراق و یاران علی علیه السلام اشاره نمود و

مقابله با دشمن به سوی شام برویم. با ارائه نظرات و راهنماییهای خود ما را یاری کنید.»

پس از اینکه مطالبی بین آنان رد و بدل شد، سهل بن حنیف به نمایندگی از همه آنان به پا خواسته، گفت: یا امیر المؤمنین! ما تابع محض شماییم. با هر کس صلح کنی، ما هم صلح خواهیم کرد و با هر کسی از در جنگ وارد شوی، ما هم می جنگیم. رأی ما رأی شمام است و هستی ما در اختیار شمام است. هرگاه ما را بخواهی، لبیک خواهیم گفت و اطاعت خواهیم کرد.»^۱

زمانی که امام علی علیه السلام و یارانش برای جنگ صفین حرکت کردند، در نزدیکی منطقه صفین و در نزدیکی دامنه کوهی وقت نماز مغرب رسید. آن حضرت با صدای دلنشین خویش اذان مغرب را گفت. زمانی که اذان تمام شد، پیرمردی با چهره ای نورانی و در حالی که موهای سر و صورتش به سفیدی گراییده بود از دامنه کوه ظاهر شده و گفت: «ای امیر مؤمنان! سلام و رحمت و برکات خداوند بر تو باد.

فرمان تو کسی سرپیچی نخواهد کرد،
جز افراد شقی و بدیخت.» علی عليه السلام از
آنان تشکر نمود و آنان را دعا کرد.^۱

در اینجا هم خزیمه بن ثابت به
همراه دوستان و هم پیمانان خویش بر
وفای به عهد با علی عليه السلام تأکید کرده، بر
ثبات قدم و استواری در راه حق مجددًا
پیمان بست.

جبهه نبرد

از آنجایی که خزیمه یکی از
رشیدترین مردان مدینه بود، موئخان
قطعه هایی از حضور او را در خطوط
مقدم جبهه های نبرد گزارش کرده اند.
عبد الرحمن بن ابی لیلی می گوید: «من
در جنگ صفين حضور داشتم. مردی
را دیدم که با محاسن سفید خویش در
خط مقدم جنگ حضور یافته است. او
در حالی که عمماهه بر سر بسته و نقابی
انداخته بود و به غیر از اطراف محاسن
سفید او دیده نمی شد، به لشکر معاویه
هجوم برده، با شدت تمام می جنگید.
گفتم: ای شیخ! آیا با مسلمانان این
چنین مبارزه می کنی؟ او متوجه من

گفت: «و اگر این چهره های نورانی و
یاران رو سفید تو می دانستند چه
پاداش و ثوابی در اطاعت فرامین تو
دریافت خواهند نمود، آرزو می کردند
که آنان را در راه تو قطعه قطعه کنند. و
سلام و رحمت و برکات خداوند بر تو
باد!»

سپس پیرمرد در همان جای

خودش در دامنه کوه از دیده ناپدید
شد. بعد از این واقعه، عمار بن یاسر،
ابو الهیثم بن التیهان، ابو ایوب
انصاری، عبادة بن الصامت، هاشم
مرقال و خزیمه بن ثابت انصاری از
شیعیان خالص امیر المؤمنین عليه السلام با
مشاهده این واقعه و شنیدن آن سخنان
شیوا و رسائل گفتند: «یا امیر المؤمنین!
این مرد که بود؟» حضرت فرمود: «او
شمعون جانشین حضرت عیسی عليه السلام
بود. خداوند متعال او را برانگیخت تا
مرا در مقاومت و پایداری در جنگ با
دشمنان به صبر و تحمل مشکلات
توصیه کند.» آنان گفتند: «پدران و
مادران مفادای تو ای جانشین
پیامبر عليه السلام! به خدا قسم تو را همانند
رسول خدا یاری خواهیم کرد و از

رهبری امام علی ظلیله و ائمه اطهار ظلیله
می باشد. خزیمة بن ثابت در مراحل
 مختلف زندگیش، بارها این موضوع را
 به اثبات رساند و سخت ترین
 تنبادهای فتنه ها را با سربلندی و
 پیروزی پشت سر گذاشت.

غیرت دینی

روزی عده‌ای در حضور خزیمة
و یارانش از روی جهل و ندانی و یا به
خاطر حسد، علیه حضرت علی ظلیله
بدگویی کرده، سخنان ناروایی بر زبان
می راندند. خزیمة به همراه عده‌ای از
یاران خویش، مانند: سلمان فارسی،
ابوذر، مقداد بن اسود، عمار یاسر، ابو
هیثم بن تیهان و عامر بن وائله به
حضور پیامبر ظلیله رسیدند. ابو سعید
خداری که در آن لحظه در محضر پیامبر
بود، می گوید: «من در مجلس
پیامبر ظلیله بودم که خزیمة و دوستانش
با حالتی غمگین و ناراحت به حضور
پیامبر وارد شده، در مقابل آن حضرت
نشسته، به گفتگو پرداختند:

- یا رسول الله! پدران و مادران ما

شده نقاب صورتش را کنار زد و به من
گفت: من خزیمة بن ثابت انصاری
هستم. از رسول خدا ظلیله شنیدم که
می فرمود: در کنار علی ظلیله با تمام
کسانی که به جنگ او برخیزند، مبارزه
کن.»^۱

آن چنان که از گزارشات تاریخی
بر می آید، در جنگ صفين خزیمة بن
ثابت بعد از عمار به شهادت رسید. او
قبل از شهادت عمار به طور عادی
جنگ می کرد؛ اما هنگامی که عمار به
شهادت رسید، او به خیمه آمده، غسل
شهادت نمود و سپس با جذیت
فوق العاده راه مبارزه در پیش گرفت و
با حملات شهادت طلبانه خویش،
مبارزه را تا آخرین نفس ادامه داد و
بالاخره در رکاب علی ظلیله به شهادت
رسید.^۲

بعد از شهادت وی، دخترش
ضبیعه با سروden اشعاری در شهادت
پدرش گریست و اهداف بلند او را
تشریح نمود.

ج. دفاع از حریم ولايت

یکی از مهم ترین ویژگیهای
شیعیان حقیقی، دفاع از ولايت و

۱. ر.ک: اعیان الشیعه، ج ۱، ص ۳۱۹.
۲. ر.ک: همان، ص ۳۲۰.

مردان حق بر اهل باطل، مطالبی را
مفضلًا به آنان گوشزد نمود و در ادامه
به فضایل و مناقب علی ﷺ قبل از تولد
و بعد از آن اشاره فرمود و سخنان
مبسوطی در فضیلت و برتری اهل
بیت ﷺ ایراد کرد.

بعد از شنیدن این سخنان، سلمان
فارسی و همراهان او - که خزیمه بن
ثابت انصاری در میان آنان بود - در
حالی که با خوشحالی از محضر پیامبر
بلند می شدند، یک صدا می گفتند: ما
پیروز و سر بلند خواهیم بود. پیامبر
فرمود: بلی، شما سعادتمند و سر بلند
هستید و بهشت برای شما و امثال شما
آفریده شده و جهنّم برای دشمنان شما
و ما آماده شده است.^۱

در جلسه بیعت با علی ﷺ
پیامبر اکرم ﷺ در مورد مستله
مهم جانشینی خویش بارها اقدام
نموده، ولایت و وصایت علی ﷺ را
بعد از خویش به مسلمانان گوشزد
می کردند و چون عده‌ای منافق در بین
یاران آن حضرت وجود داشت،

福德ای تو باد! ما در مورد برادر و
پسر عمومی شما از عده‌ای سنت ایمان
مطالبی می شنویم که شدیداً ما را
ناراحت می کند. اجازه فرمایید با آنان
برخورد کنیم.

- آنان درباره برادر و پسر عمومیم
علی بن ابی طالب چه می گویند؟

- مثلاً آنان می گویند: «اینکه
علی ﷺ اولین مردی است که به اسلام
ایمان آورده، برای او هیچ گونه امتیازی
محسوب نمی شود؛ زیرا او در کودکی
به دین اسلام گرویده است و این گونه
سبقت گرفتن برای او فضیلتی نیست.»
و امثال این مطالب را اظهار می کنند.

- آیا این سخن شما را ناراحت
کرده است؟

- بلی، به خدا قسم ما از این گونه
سخنان غیر منصفانه در مورد مولا ایمان
علی ﷺ ناراحت و دل آزرده هستیم.
پیامبر ﷺ آنگاه که ناراحتی آنان
را دید، برای آنان داستان حضرت
ابراهیم و موسی و عیسی ﷺ را مذکور
شد و تلاش‌های اهل باطل را در مبارزه
با آنان بیان کرد و سپس در رابطه با
تحقیق یافتن وعده الهی در پیروزی

۱. ر.ک: بحار الانوار، ج ۳۵، ص ۱۹ - ۲۳.

چنین کردند تا اینکه ابو بکر و عمر داخل شدند. پیامبر همان سخن را به آنان یادآور شد. آن دو به عنوان اعتراض گفتند: آیا این فرمان خدا و رسول است؟ حضرت فرمود: آری. آنان نیز چنین کردند. سپس سلمان و ابوذر داخل شدند و پیامبر به آنان نیز همان سخن را فرمود و آنان بدون چون و چرا سخن پیامبر را اجرا کردند. تا اینکه خزیمه بن ثابت و ابو هیشم بن تیهان آمده، سلام گفتند. آنان بعد از شنیدن امر پیامبر ﷺ بدون اینکه حرفی بزنند یا سؤالی بکنند، به علی ؓ در حضور پیامبر و یاران به عنوان امیر مؤمنان سلام دادند. سپس سایر مسلمانان از مهاجر و انصار آمدند و طبق دستور پیامبر عمل نمودند.^۱

۲. حضور در ماجراهای غدیر

۲. داستان غدیر خم نقطه عطفی در تاریخ اسلام و اوج ابلاغ رسالت پیامبر ﷺ به شمار می‌رود و همه فرقه‌ها و گروههای مسلمانان، در اصل

حضرت در جلسات مختلف مسئله مهم ولايت را طرح مى‌فرمودند و برای علی ؓ از مسلمانان بیعت مى‌گرفتند. در این زمینه بعضی از روایات را که حاکی از حضور خزیمه بن ثابت در آن جلسات است، در اینجا می‌آوریم:

۱. سلام بر امیر مؤمنان علی ؓ

روزی بریلدة بن حصیب اسلامی به حذیفة بن یمان گفت: «ای پسر یمان! به خدا سوگند! در یک مجلسی که خودم شاهد بودم، پیامبر اکرم ﷺ به اصحاب خود دستور داد که به علی ؓ به عنوان امیر المؤمنین سلام کنند. [و امامت او را بعد از پیامبر به رسحمیت بشناسند]. آن روز من و برادرم عمار به همراه پیامبر ﷺ در نخلیل بنی نجار بودیم که علی بن ابی طالب ؓ به آنجا آمد. او سلام گفت و ما هم جواب دادیم. آن گاه پیامبر گوشاهی را به علی ؓ نشان داد و فرمود: ای علی! آنجا بنشین! و او چنین کرد. سپس مردان دیگری از مسلمانان آمدند و پیامبر به آنان امر کرد که به علی ؓ به عنوان امیر مؤمنان سلام کنند و آنان

مقاومت در مقابل جبهه نفاق
 در احتجاج طبرسی آمده است:
 زمانی که بعد از رحلت پیامبر ﷺ
 امواج فتنه‌ها برخاست و جریان
 ولایت از امیر مؤمنان ﷺ به سوی
 دیگران منحرف شد، دوازده نفر از
 بزرگان مهاجر و انصار مصمم شدند که
 از این انحراف جلوگیری نموده، مسیر
 رهبری اسلام را به محور واقعی آن،
 یعنی علی ﷺ منتقل نمایند. امام
 صادق علیه السلام ضمن اشاره به آن واقعه
 مطالبی فرموده‌اند که ما با تکیه بر گفتار
 آن حضرت، خلاصه‌ای از آن را که
 مربوط به موضوع مورد بحث
 می‌باشد، نقل می‌کنیم: «دوازده نفر از
 نخبگان مهاجر و انصار (شش نفر آنان
 از مهاجرین به نامهای خالد بن سعید
 بن العاص (از بنی امية)، سلمان
 فارسی، ابوذر غفاری، مقداد بن اسود
 کندي، بریده اسلامی، عمّار بن یاسیر و
 شش نفر دیگر از انصار به نامهای ابو
 هیثم بن التیهان، سهل و عثمان فرزندان
 حنیف، خزیمه بن ثابت معروف به

این قضیه اتفاق نظر دارند. خزیمه بن
 ثابت در آن روز به یادماندنی نیز
 فرصت یافت که آن حادثه با عظمت را
 از نزدیک نظاره کرده، با مولای خویش
 تجدید عهد نماید و آن واقعه عظیم را
 به ذهن خود بسپارد. زمان به سرعت
 سپری شد و روز مظلومیت علی ﷺ
 رسید. آن حضرت آن روز از مردم
 مسلمان شهادت خواسته، گواهی
 طلبید. در حالی که بعضی از اصحاب
 پیامبر ﷺ آن روز شهادت خود را
 کتمان کرده، بر روی حقایق مسلم
 تاریخی پرده نسیان کشیدند، خزیمه
 بن ثابت در ردیف اولین کسانی بود که
 با شجاعت و صلابت به واقعه غدیر
 گواهی داد و بر حقانیت علی ﷺ و
 خطبه معروف پیامبر تأکید ورزید.^۱
 البته اظهار عشق و محبت و بیعت
 خزیمه با جانشین حقیقی پیامبر، به این
 موارد ختم نمی‌شود؛ زیرا به شهادت
 تاریخ، او نه تنها در گفتار و بیعت
 ظاهری با آن حضرت همراهی
 می‌نمود، بلکه از هر فرصت به دست
 آمده استفاده کرده، ارادت خویش را در
 عمل اثبات می‌کرد.

۱. ر.ک: اعيان الشيعة، ج ۶، ص ۳۱۸.

نهایی می‌پذیرفت و پذیرش شهادت من، نیاز به گواه دیگری نداشت؟ گفتند: بلی، [همه از این موضوع اطلاع دارند]. سپس افزود: پس شاهد باشد من از رسول خدا^{علیه السلام} شنیدم که فرمود: «اَهُلُّ بَيْتٍ مِّنْ مِعْيَارٍ جَدِيدٍ حَقٌّ وَّ باطِلٌ هَسْتَنَدَ وَ آنَانْ پِيشْوَايَانِي هَسْتَنَدَ كَه شَايِستَكِي پِيرَوي دارند.» من آنچه را که شنیده بودم و می‌دانستم اعلام کردم. **«مَا عَلِيَ الرَّسُولُ إِلَّا الْبَلَاغُ لِلثَّيْنِ».**^۱ و سپس دیگران به پا خواسته، سخنان خود را مطرح نمودند.^۲

همچنان که ملاحظه می‌شود، خزیمه بن ثابت در مبارزه با انحرافات و جریانهای نفاق آمیز، جذیت تمام داشت و با تمام وجود تلاش می‌نمود. در روایت دیگری آمده است که خزیمه این جمله را نیز افزود: «اَيْ مَرْدَمْ! گواهی می‌دهم که من از پیامبر شنیدم که فرمود: بعد از من، امام شما علی^{علیه السلام} است؛ زیرا او داناترین و

ذو الشهادتین، ابی بن کعب و ابو ایوب انصاری) تصمیم گرفتند که در برابر این جریان منحرف ایستادگی نموده، از آن جلوگیری کنند. وقتی با علی^{علیه السلام} مشورت نمودند، حضرت آنان را از توسل به زور برحدز داشت و به آنان توصیه کرد که این کار را در پرتو سیره و سخن رسول خدا با دلیل و منطق انجام دهند و آن همه احادیث و گفتار و رفتار پیامبر را به منحرفین گوشزد نمایند. آنان طبق رهنمودهای علی^{علیه السلام} از مبارزه مسلحانه دست کشیدند و در روز جمعه به مسجد پیامبر^{علیه السلام} رفتند و آن گاه که ابو بکر بر منبر پیامبر^{علیه السلام} نشسته بود، آنها در مقابل او نشستند و به گفتگو و مناظره مشغول شدند. آنان هر کدام با منطق و سخنان ویژه‌ای به احتجاج پرداخته، توصیه‌های خداوند و پیامبرش را در رابطه با ولایت و جانشینی علی^{علیه السلام} بعد از پیامبر^{علیه السلام} بیان نمودند.

هشتمین شخص، جناب خزیمه بن ثابت بود. هنگامی که نوبت به وی رسید، به پا خواسته، گفت: ای مردم! آیا می‌دانید که رسول خدا شهادت مرا به

۱. نور ۵۴.

۲. ر.ک: احتجاج طبرسی، ابو منصور احمد طبرسی، نشر مرتضی، مشهد، ۱۴۰۳ق، ج ۲، ص ۱۹۷

و در جمع قرآن و گواهی دادن به حدیث غدیر و غیره به خوبی استفاده می‌کرد. همچنین از بعضی روایاتی که نقل کردیم، معلوم می‌شود که او در ردیف یاران درجه اول پیامبر، همچون سلمان، ابوذر و مقداد بود که حضرت ختمی مرتبت با رهابه آنان مژده بهشت داد. در خطبهٔ ۱۸۲ نهج البلاغه، حضرت علیؑ از وی به عنوان برادر، قاری قرآن، مطیع فرمان حق، عامل به دستورات شریعت، احیاکننده سنت پیامبر ﷺ، نابود کننده بدعتها و پیرو صمیمی رهبر و مقتدای خویش نام برده و در فراق او و یارانش تأسف می‌خورد و در جدایی آنان اشک می‌ریزد.

امام صادق علیه السلام در یک روایتی ضمن شمارش احکام دین و دستورات شریعت اسلام می‌فرماید: «دوست داشتن مؤمنین حقیقی (آنان که بعد از پیامبر تغییر عقیده نداده، از راه حق منحرف نشدنند)، مانند: سلمان فارسی، ابی ذر غفاری، مقداد بن اسود

۱. ر.ک: معجم رجال الحديث، سید ابو القاسم خویی، چاپ پنجم، ۱۴۱۳ق، ج ۸ ص ۵۱

دلسوزترین فرد برای امت مسن می‌باشد.»^۱

۲. خزیمه در منظر اهل بیت علیه السلام صداقت در گفتار و کردار، استقامت و پایداری در ایمان و عقیده، جان نثاری در راه حق، آشنایی با قرآن و حفظ آن و داشتن سایر صفات پسندیده، از جمله عواملی است که خزیمه را در منظر خاندان عصمت و طهارت جایگاه ویژه‌ای بخشیده بود. مقام و منزلت او در نزد پیامبر ﷺ و علیؑ بر هیچ‌یک از دانشمندان و مورخین شیعه و سنّی پوشیده نیست. حتی مورخین متعصب و مخالف نتوانسته‌اند علاقهٔ پیامبر ﷺ و علیؑ را به او نادیده بگیرند. ما در اینجا به مواردی از این عشق و علاقهٔ متقابل اشاره می‌کنیم:

خزیمه در نزد پیامبر بزرگوار اسلام علیه السلام از موقعیت خاصی برخوردار بود؛ چنان‌که از داستان گواهی دادن وی برمنی آید، وی تنها کسی است که پیامبر لقب ذو الشهادتین به او داد. او از این امتیاز در موارد مختلفی، از جمله در مناظره با ابی بکر

۲. شیخ طوسی، خزیمه بن ثابت را از یاران نزدیک پیامبر ﷺ و علی علیه السلام به شمار آورده است.

۳. فضل بن شاذان می‌گوید: «او از مسلمانان سابقه داری است که بعد از پیامبر ﷺ پیوسته در کنار امیر المؤمنین علیه السلام باقی ماند.»^۴

۴. خیر الدین زرکلی، از دانشمندان اهل سنت، در کتاب الاعلام می‌نویسد: «خریمه بن ثابت بن فاکه بن ثعلبة انصاری مکنی به ابو عمّاره از اصحاب پیامبر ﷺ می‌باشد. او در ایام جاهلیت و بعد از ظهور اسلام، از اشراف قبیله اوس و از قهرمانان پیشتاز آن قبیله بوده است. خزیمه که در مدینه سکونت داشت، در روز فتح مکه

علمدار بنی خطمة (تیره‌ای از قبیله اوس) بود. او در زمان حکومت علی بن ابی طالب علیه السلام زنده بود و به همراه او در جنگ صفين حاضر گردید و در

کندی، عمار بن یاسر، جابر بن عبد الله انصاری، حذیفة بن یمان، ابو هیثم بن تیهان، سهل بن حنیف، ابو ایوب انصاری، عبد الله بن صامت، عباده بن صامت، خزیمه بن ثابت معروف به ذو الشهادتین، ابی سعید خدری و کسانی که مثل اینها بوده یادباله رو آنان باشند، بر همگان واجب است.»^۱

همچنین شیخ صدق علیه السلام در عيون الاخبار روایتی را قریب به این مضمون از حضرت امام رضا علیه السلام نقل می‌کند که در آن روایت هم امام هشتم علیه السلام دوست داشتن خزیمه و یارانش را جزء دین و از مردم اهل یقین و ائمه معصومین علیهم السلام می‌داند.^۲

۳. خزیمه در منظر دانشمندان

۱. مرحوم علامه مامقانی بعد از نقل شمه‌ای از فضائل و روایات وارد در مورد خزیمه بن ثابت می‌گوید: «اگر این همه روایات و دلایل در مورد خزیمه نبود، در اثبات عدالت او تنها کلام پیامبر ﷺ کافی بود که او را ذو الشهادتین نام نهاد. بدیهی است که قبول شهادت بدون احراز عدالت میسر نخواهد بود.»^۳

۱. ر.ک: بحار الانوار، ج ۱، ص ۲۲۷.

۲. ر.ک: عيون الاخبار، شیخ صدق، نشر جهان،

۳۵، باب ۱۲۷۸.

۳. تقطیع المقال، شیخ عبد الله مامقانی، چاپ قدیم، ج ۱، ص ۳۹۸.

۴. همان، ص ۳۹۷.

بعد از قتل عمار یاسر کشته شد.^۳ چنان‌که از اظهار نظر این شخصیت‌های دانشمند -اعم از شیعه و سنت- بر می‌آید، خزیمه بن ثابت در طول ده سال زندگی پیامبر در مدینه، همواره در کنار پیامبر ﷺ و یاران با وفای ایشان بوده و در موقع حساس و ضروری با تمام وجود از سنگر اسلام حمایت کرده است؛ اما نکته‌ای که در اینجا قابل دقت می‌باشد، این است که عده‌ای از دانشمندان اهل تسنن سعی کرده‌اند تلاشهای خزیمه را بعد از رحلت پیامبر ﷺ در دفاع از اهل بیت و رهبری علیؑ نادیده گرفته و یا کم‌رنگ جلوه دهنند.

۴. فرزندان

خزیمه بن ثابت در طول زندگانی پرافتخار خویش حماسه‌های جاویدانی را آفرید. او علاوه بر

۱. اعلام زرکلی، خیر الدین زرکلی، دار العلم، بیروت، ۱۹۸۰م، ج ۲، ص ۳۰۵.

۲. تهذیب الکمال فی اسماء الرجال، ج ۸، ص ۲۴۳.

۳. تهذیب التهذیب، شهاب الدین احمد بن حجر عسقلانی، دار الفکر، ۱۴۰۴ق، ج ۳، ص ۱۲۶ و ۱۲۷.

همان جنگ کشته شد.

بخاری، مسلم و دیگران در مورد خزیمه بن ثابت در حدود ۳۸ حدیث نقل کرده‌اند.^۱

۵. جمال الدین المزی، (۶۵۴-۷۴۲ق)، از شخصیت‌نگاران اهل سنت، در تهذیب الکمال آورده است: «خزیمه بن ثابت از اهالی مدینه و از قبیله خطمة (شاخه‌ای از اوس) می‌باشد. کنیه او ابو عماره و معروف به ذو الشهادتین است. خزیمه در جنگ‌های بدر و أخد و بعد از آن در تمام صحنه‌های مبارزه به همراه پیامبر اسلام ﷺ حاضر شده و در روز فتح مکه حضور فعال و چشمگیری داشته است».^۲

۶. ابن حجر عسقلانی ضمن اشاره به مطالب یاد شده، می‌نویسد: «او از پیامبر روایاتی نقل کرده است و فرزندش عماره و جابر بن عبد الله انصاری و دیگران نیز از او نقل روایت کرده‌اند. بعد از ظهور دین مبین اسلام، او به همراه عمیر بن عدی بائت پرسنی مبارزه می‌کرد و بتها را می‌شکستند. خزیمه در جنگ صفين و در سال ۳۷

اشعاری سروده است که حکایت از آگاهی و فضیلت او دارد. بخشایی از ترجمه سروده‌ی وی چنین است:

«چشمهاي من! در فراق خزيمة
کشته احزاب با باريدن اشکها به من
نيکي کنيد. آنان ذو الشهادتين را از
روي ظلم و ستم کشتند. او و يارانش
در ياري مولاي عادل خويش، تا کام
مرگ پيش رفتند. خداوند لعنت کند
گروهي را که او را به شهادت رساندند
و آنان را دچار ذلت و بلاها بگرداند.»^۴

آثار و روایات

خزیمه براساس علاقه‌ای که به نشر و گسترش معارف و احکام شریعت اسلام داشت، یکی از محورهای فعالیتهای خود را در این زمینه قرار داده بود. او مشتاقانه در محضر پیامبر ﷺ حاضر شده، معارف

۱. ر.ک: معرفة الثقات، ابوالحسن احمد بن عجلی کوفی، مکتبة الدار، مدینه، ۱۴۰۵ق، ج ۲، ص ۱۶۲.

۲. ر.ک: مشاهیر علماء الامصار، محمد بن حبان تمیمی، دارالوفاء، ۱۴۱۱ق، ص ۱۱۵.

۳. التاریخ الكبير، محمد بن اسماعیل بخاری، مکتبة الاسلامية، دیاربکر، ترکیه، ج ۳، ص ۲۰۷.

۴. وقعة الصفین، ص ۳۶۵.

فعالیتهای یاد شده در زمینه‌های سیاسی، اجتماعی، نظامی و فرهنگی، به تربیت و تعلیم فرزندان شایسته‌ای نیز همت گماشت.

عماره، بزرگ ترین فرزند وی، در ردیف محدثین محسوب می‌شود و روایات متعددی را در موضوعات حقوق، دعا، تاریخ و... به واسطه پدرش و سایر اصحاب از پیامبر ﷺ نقل نموده است.

در کتاب معرفة الثقات می‌گوید: «عمارة بن خزیمه بن ثابت، مدنی و از تابعین می‌باشد. او مورد اعتماد است.»^۱ این حیان در مشاهیر علماء الامصار آورده است: «ابو محمد عمارة بن خزیمه بن ثابت در سال ۱۰۵ درگذشت.»^۲ بخاری در تاریخ الكبير از فرزند دیگر خزیمه، بنام یزید بن خزیمه روایت نقل کرده است.^۳ نصر بن مزاحم (متوفی ۲۱۲ھـ) در کتاب وقعة الصفین از دختر خزیمه نام برده و اشعاری را از او در رثای پدر بزرگوارش نقل می‌کند. این دختر که ضیعه بنت خزیمه بن ثابت نام دارد، در شهادت پدرش در جنگ صفین

عَنْ خَرِيْمَةَ بْنِ ثَابِتٍ قَالَ
رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: لَا تَقُوا دَعْوَةَ الْمَظْلُومِ فَإِنَّهَا
تَحْصُلُ عَلَى الْعِنَامِ لِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ وَعَزَّزَنِي
وَجَلَّلَنِي لَأَنْتَرُكَ وَلَوْ بَنَدَ حِينَ،^۱ خریمة
بن ثابت از رسول خدا ﷺ چنین نقل
کرده است: از نفرین مظلوم بترسید،
چون که آه و دعای او در روی ابر حمل
می شود. او هر لحظه ممکن است اثر
آن بر ستمکار فرود آید. برای اینکه
خداآند عزیز و جلیل فرمود: به عَزَّ
و جَلَّم سوگند! تو را یاری خواهم
کرد؛ گرچه بعد از مدتی باشد.

خریمة بن ثابت، بعد از عمری
تلاش و کوشش در راه استقرار
حکومت حیات بخش اسلام و ایثار و
فداکاری در گسترش فرهنگ
أهل بیت ﷺ، در سال ۳۷ هـ در جنگ
صفین و در رکاب مولایش امیر مؤمنان
علی ﷺ جان خویش را فدای اسلام و قرآن
نمود و به فیض عظمای شهادت رسید.

۱. ر.ک: تهذیب التهذیب، ج ۳، ص ۱۲۶ و ۱۲۷.
۲. اعيان الشیعه، ج ۶، ص ۳۱۸.

الهی را فرامگرفت و آن را به دیگران
می آموخت. اسمامی افرادی که از او
حدیث فراگرفته‌اند، در منابع مختلف
ذکر شده است. جابر بن عبد الله
انصاری، عمارة بن عثمان بن حنیف،
عمرو بن میمون ازدی، ابراهیم بن
سعد، ابو عبد الله جدلی، عبد الله بن
بیزید، عبد الرحمن بن ابی لیلی، ابن
یسار و دو فرزندش، عمارة بن خریمة
و یزید بن خریمة از جمله کسانی
هستند که از او حدیث آموخته، نقل
کرده‌اند.^۱ علامه مجلسی او را در شمار
تعداد بسیاری از راویان حدیث غدیر
یاد کرده است. علاوه بر حدیث غدیر،
دانشمندان علم حدیث روایات
متعددی را هم از او در موضوعات
مختلفی همچون: تجارت، حقوق،
عبادات، مسائل خانواده، احکام حج،
موضوعات قرآنی، حدود، آداب
معاشرت و سایر زمینه‌ها نقل کرده‌اند.
در خاتمه این مقاله اشاره به یک نمونه
از روایات خریمة مناسب می‌نماید: